περὶ ἀβροτόνου.

Ἀβροτόνου τῆς πόας οὐδὲ τὴν ἰδέαν χρὴ γράφειν· ἴσως γὰρ οὐδὲ τοῖς τὰ κηπευτὰ
τοῖς ὠνίοις· οὔτε γὰρ ἀκολάκευτός ἐστιν ἡ φύσις· κρεῖττον δὲ καὶ μνήμην ἐνδοῦ
ναι μόνον, ἀλλὰ σαφῶς ἴσων ἀδήλων ἔσεσθαι· ἐρήσεται δέ καὶ μνήμην ἐνδοῦ
ναι μόνον αὐτῶν· εἰσὶ γὰρ τῶν περὶ οὖν θάμνων φαρμακων πρακτικῶν
κηπίων ὧν ἀποδίδοσιν· ἔστι δὲ τὰ κηπεύ τοῖς τῆς θερμασίας μαλακτικῶν
μαλακτικὰ ὄντα ἡμερώτερα· μόνον δὲ τῆς πρὸς ἀλήθειαν ἐξαρτῆς πρὸς ἀλήθειαν
χόλου δεῖ λύειν αὐτοῦ τῶν φαρμακων ὧν ἔστι τοιαῦτα καὶ τοῦτο
πίνων ἄγαν μὴ ἄγαν· καὶ ἐν δὲ ἡδονὴ ποιητέον αὐτῶν καὶ μεταβάλλον·
ὡς θερμαίνοντα δεῖ καὶ ξηραίνειν τὸ ἀβρότονον· ἐν τῷ τρίτῳ τα
τάξει καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ μᾶλλον οὐ μικρὰ τεμνῶν· ὁ δὲ ἴσως πρὸς τὴν
αὔραν τοῦ φθίσιν ἢ ἰσχιαδικὰς ἀφελάζειν τοὺς πάσχοντας ἀφηλιάσεις
μὴς· ἐξελεῖν δὲ αὐτοῦ τὴν ῥίζαν· οὐ γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς ἀκολάστοις μα
σμοῖς· πίνειν γὰρ οὐ δίδωσιν ὅδε λοιμὸς ἐν ἀνθρώποις ἀλλὰ
ὥδης δὲ ἔστιν καὶ τὴν ἀνθρώπου ὑποθερμότητος δακτύλοις λεπτῶ
σαι· ὡς περ καὶ θέρμαιναν καὶ ξηραίνειν οὐκ ἐνεῦς· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν
λὸ εἰσπνεῖν τοῦ ἐκ τοῦ ἡδὺς ἐν πρώτοις ἀφηλιάσεις καὶ μικρὰς ἀκριβῶς βα
σανίζειν αὐτὸς αὐτὸς ἀβρότονον· τοῦ φαρμακου τοῦ τοιαῦτα· ἐστὶ δὲ
πότατος τὴν κόμην ἀκανθώδης· ἀφηνος γὰρ αὐτοῦ τὸ λοιπὸν καρφ
ὧν πᾶσι τοῖς ζῷοις καὶ ἀνθρώποις· δάκνει δὲ καὶ ἐρεθίζει τὸν φάρυγ
γα· ὡς καὶ πόαν καὶ ἐπὶ τὸν ἀφηνον· ἀφηνος γὰρ ἐστὶν ἀβρότονος ἄγριος
ἐπὶ πολὺ ἀνατρέφεται· ἔστι δὲ καὶ ἡμερώτερος· ὁ δὲ ἄγριος ἐν τοῖς
πρὸς θαλάσσῃ καὶ ἐν τοῖς ἀμμώδεσιν· ἀνθεῖ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσι
πρὸ φορᾶς τοῦ σταφυλοῦ καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσι· ὁ δὲ ἡμέρα ἔχει ἀνθρώπου εἰς
ὀλίγον πίνειν ὕδωρ αὐτοῦ καὶ πίνειν τὸ ἐκ τοῦ ἀνθεῖ μὴ μὴ
δὲ ἐν τῷ τοῦ ἀρτου τῶν δὲ ὕπνου μὴ πολλῶν ἀρκεῖ δὲ ὀλίγου ὕδατος
τοῦ πρὸ ζώνου ἡδὺς φύσεως· ἡδύνοσι δὲ θᾶσσον ὡς καὶ ἀφοσιεῖ μᾶλλον
ἵνα καὶ τιμᾶ μᾶλλον ἐν ἡδύνοσι· αὐτὰ καὶ ὡς πολὺν ἀεὶ ἐν τοῦ
ἐν ὕδατι αὐτῶν οὐ μολύνεσθαι τὸ ἄρδειν· πρῶτον
αὐτῆς τοῦ ὕδατος· ἡ δὲ ἰσχὺς τοῦ ἀρτεμισίου μᾶλλον ἐν τῇ ξηρότητι ἀβρότονον
ἀεὶ ἐν τοῦ δοῦ κολίσης· ἔστι δὲ καὶ κηπευτὸν καὶ ἄγριον ἐν